

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **A. S.**
bytem D.
zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem
sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2015 č.j. 561/2015-160-SPR/3

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru agend řidičů ze dne 20. 11. 2015 č.j. 561/2015-160-SPR/3 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravně správních činností ze dne 14. 8. 2015 č.j.: MHMP 1447215/2015/Kva, a toto rozhodnutí potvrzeno. Předmětným prvoinstančním rozhodnutím byl pak žalobce shledán vinným z porušení ust. § 4 písm. c) zákona č.

- 361/2000 Sb. Za naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. byla žalobci podle ust. § 125c odst. 4 písm. e) téhož zákona uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Současně byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení v částce 1 000 Kč.
2. Žalovaný v odůvodnění v záhlaví uvedeného rozhodnutí uvedl, že úvodem prověřil, zda bylo odvolání podáno včas a osobou oprávněnou a dospěl k závěru, že všechny tyto podmínky byly splněny. Dále pak zrekapituloval průběh správního řízení, konstatoval zjištění učiněná správním orgánem I. stupně a poukázal na to, že správní orgán I. stupně při svém rozhodování vycházel z důkazů, které nebyly získány v rozporu se zákonem, a dospěl k závěru, že spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. porušením ust. § 4 písm. c) téhož zákona bylo žalobci dostatečným způsobem prokázáno. Podle žalovaného tedy správní orgán I. stupně procesně nepochybil a postupoval v souladu s platnou právní úpravou a vzhledem k tomu, že žalobce ve svém odvolání neuvedl žádné skutečnosti, které by vedly ke změně nebo zrušení napadeného rozhodnutí, rozhodl žalovaný o zamítnutí žalobcova odvolání a potvrzení prvoinstančního rozhodnutí.
 3. Žalobce v podané žalobě především namítal, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné. Žalobce totiž podal odvolání jako blanketní, prosté odvolacích důvodů. Jednalo se tak o podání imperfektní, neboť neobsahovalo náležitosti stanovené § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. Správní orgán pak žalobce k odstranění vad podání (doplnění odvolání) nevyzval. To podle žalobce představuje dle ustálené judikatury správních soudů zásadní procesní vadu. Žalobce přitom požádal správní orgán o stanovení lhůty k doplnění odvolání, ten na jeho žádost nikterak nereagoval.
 4. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že nezjistil žádné důvody, aby žalobě bylo vyhověno. Poukázal na to, že ze strany žalobce se jedná o konkrétní obstrukci. Pokud podle žalovaného žalobce tvrdí, že podané odvolání neobsahovalo náležitosti stanovené § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., je třeba upozornit na totéž ustanovení větu druhou, která zní „Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Žalovaný v odvolacím řízení tedy provedl celkový přezkum vydaného prvoinstančního rozhodnutí, ze kterého zjistil, že žalobce svým jednáním porušil § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., když se při řízení svého osobního motorového vozidla neřídil dopravní značkou, která upravuje nejvyšší dovolenou rychlost na pozemní komunikaci, a to v ulici Strakonická ve směru do centra. Navrhl žalobu zamítnout.
 5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že v rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností, oddělení správního řízení ze dne 14. 8. 2015 č.j. MHMP 1447215/2015/Kva bylo vysloveno, že žalobce je vinen, že nerespektoval svislou dopravní značku B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“, která mu zakazovala překročit rychlost 80 km/h a jel se svým vozidlem rychlostí vyšší. Dne 30. 12. 2014 v 9:09 hodin řídil obviněný motorové vozidlo tovární značky Renault Thalia, registrační značky X po ulici Strakonická v Praze 5, ve směru jízdy do centra. Při průjezdu stanovištěm rychloměru RAMER 10 C, byla vozidlu, které řídil A. S. (žalobce), uvedeným rychloměrem naměřena nedovolená rychlost jízdy 109 km/h, ale při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši – 3% km/h byla vozidlu, které

řídil žalobce jako nejnižší skutečná rychlost stanovena rychlost jízdy 105 km/h, ačkoliv je v místě dovolena svislou zákazovou dopravní značkou B 20a „nejvyšší dovolená rychlost“ rychlost jízdy nejvýše 80 km/h. Popsaným jednáním tak žalobce podle prvoinstančního rozhodnutí porušil povinnosti uložené mu závazně v ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. Za tento přestupek podle ust. § 125c odst. 4 písm. e) zákona č. 361/2000 Sb. za použití ust. § 3 a § 50 odst. 3 zákona č. 50/2004 Sb. mu byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Současně bylo vysloveno, že je povinen uhradit náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce blanketní odvolání, v němž uvedl, že podání bude doplněno v zákonné lhůtě. Rozhodnutím o odvolání žalovaného ze dne 20. 11. 2015 č.j.: 561/2015-160-SPR/3 bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno.

6. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
7. Soud posoudil věc takto:
8. V předmětné věci podal žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí správního orgánu odvolání (blanketní), kde pouze uvedl, že podává odvolání proti meritornímu rozhodnutí vydanému v nadepsané věci a žádal kopii spisu nebo alespoň jeho podstatných částí pro sepsání odvolání do datové schránky, na e-mail nebo na adresu trvalého pobytu. Dále žádal odvolací orgán, aby žalobce před vydáním rozhodnutí poučil o tom, kdo bude ve věci rozhodovat, aby mohl případně namítat podjatost této osoby. Poslední větou je pak, že podání bude doplněno v zákonné lhůtě. Odvolání žalobce tedy absentovalo jak vymezení rozsahu, v jakém je rozhodnutí správního orgánu napadáno, tak uvedení toho, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy či nesprávnost rozhodnutí nebo nesprávnost předcházejícího řízení. V odvolání nebylo explicitně vyjádřeno, ani co žalobce navrhuje, jakožto obecná náležitost podání (§ 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.).
9. Podle § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.
10. Podle § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum

narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.

11. Podle § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
12. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4.1.2011 č.j. 2 As 99/2010-67, „...odvolání je podáním podle ustanovení § 37 správního řádu. Na odvolací řízení se na základě § 93 odst. 1 obdobně použijí ustanovení hlav I až IV, VI a VII druhé části správního řádu. Nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 nebo z § 82 odst. 2 správního řádu, postupuje správní orgán podle § 37 odst. 3 správního řádu, tj. pomůže podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.“
13. Ze správního spisu však nevyplývá skutečnost, že by správní orgán žalobce na nedostatky jeho odvolání upozornil a vyzval ho k jejich odstranění. Z odvolání žalobce je pak zcela zřejmé, že nebylo bez vad nejen co do rozsahu napadení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ale neobsahovalo i další esenciální náležitosti podání (odvolání). Jestliže tedy správní orgán I. stupně nevyzval žalobce k odstranění vad podání ve smyslu ust. § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. a následně správní orgán II. stupně bez dalšího rozhodl, došlo ke zjevnému porušení procesních pravidel správního řízení.
14. Pokud tedy odvolání proti správnímu rozhodnutí nemá některou z náležitostí vyplývajících z ust. § 37 odst. 2 a z ust. § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., je správní orgán povinen postupovat podle ust. § 37 odst. 3 tohoto zákona tak, že pomůže žalobci (odvolateli) nedostatky odstranit nebo ho k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Nepostupoval-li v dané věci správní orgán tímto způsobem, zatížil správní řízení vadou, jež byla způsobila vyvolat nezákonnost rozhodnutí.
15. Městský soud v Praze z výše uvedených důvodů žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s.ř.s.). Soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání, neboť rozhodnutí zrušil pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem /§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s./.
16. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení.

Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč a náklady zastoupení žalobce advokátem ve výši 6.800,- Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 3.100,- dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 2 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a částka 1.428,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Náklady řízení tedy činí celkem 11.228,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. července 2018

JUDr. Marcela Rousková v. r.
samosoudkyně